

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 2007

om statsstøtte C 27/04 ydet af Den Tjekkiske Republik til GE Capital Bank a.s. og GE Capital International Holdings Corporation, USA

(meddelt under nummer K(2007) 1965)

(Kun den tjekkiske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/214/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler og under hensyntagen til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 18. december 2003 modtog Kommissionen anmeldelse af foranstaltninger til fordel for Agrobanka Praha a.s. (AGB) og GE Capital Bank a.s.⁽¹⁾ (GECB) som led i proceduren for støtteforanstaltninger (i det følgende benævnt »overgangsordningen«) i bilag IV, kapitel 3, til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks,

Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union⁽²⁾, undertegnet den 16. april 2003 (i det følgende benævnt »tiltrædelsesakten«).

(2) Ved brev til Kommissionen registreret den 30. april 2004 trak Den Tjekkiske Republik anmeldelsen tilbage. Samme dag indgav Den Tjekkiske Republik en ny anmeldelse om samme sag.

(3) Ved beslutning af 14. juli 2004 erklærede Kommissionen, at de fleste anmeldte foranstaltninger ikke var gældende efter tiltrædelsen, men indledte proceduren i artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten vedrørende andre foranstaltninger, da disse blev anset for at være gældende efter tiltrædelsen og rejste alvorlig tvivl med hensyn til deres forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.

⁽¹⁾ Omdøbt den 17.1.2005 til GE Money Bank a.s.

⁽²⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 23. Den tjekkiske udgave er offentliggjort i en specialudgave af EUT af 23.9.2003.

⁽³⁾ EUT C 292 af 30.11.2004, s. 3. Berigtiget i EUT C 10 af 14.1.2005, s. 9.

- (4) Den 30. juli 2004, den 16. august 2004, den 22. september 2005 og den 18. maj 2006 fremsatte Den Tjekkiske Republik sine bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren, og den 17. december 2004 fremsatte GECB sine bemærkninger. Den 19. september og den 11. november 2005 fremsatte GECB supplerende bemærkninger. Ved brev af 2. maj 2006 bekræftede Kommissionen over for GECB, at fristen for fremsættelse af bemærkninger var blevet forlænget indtil udgangen af november 2005 i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, sidste punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »procedureforordningen«). Ved brev af 10. maj 2006, som blev registreret den 18. maj 2006, meddelte Den Tjekkiske Republik Kommissionen, at den havde modtaget GECB's indlæg. Den 24. juni, den 29. september og den 25. oktober 2005 og tillige den 11. januar og den 7. marts 2006 fandt der møder sted med repræsentanter for Den Tjekkiske Republik og for GECB. Den 13. marts 2007 fremlagde Den Tjekkiske Republik yderligere oplysninger, som blev registreret den 14. marts 2007. Den 15. marts 2007 bekræftede Kommissionen over for Den Tjekkiske Republik i overensstemmelse med procedureforordningens artikel 6, stk. 1, sidste punktum, at fristen for fremsættelse af bemærkninger var blevet forlænget til den 14. marts 2007.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Støttemodtagere

- (5) AGB, som blev stiftet i 1990, blev drevet som en almindelig forretningsbank i Den Tjekkiske Republik. I 1995 var den landets femtestørste bank og den største privatjede bank. Efter finansielle problemer blev AGB's tilladelse til at drive bankvirksomhed inddraget i september 1998, og banken er i øjeblikket under likvidation.
- (6) AGB's grundlæggende aktionærer var Československá obchodní banka a.s. (ČSOB), det tjekkiske landbrugsministerium, Agropol a.s., Agrodát, státní podnik, og Stavoinvest Banská Bystrica. I 1995 erhvervede den private koncern Motoinvest Group kontrol over AGB.
- (7) Efter at banken var taget under administration den 17. september 1996, blev der i AGB oprettet to adskilte organisatoriske enheder, AGB1 og AGB2. AGB1 overtog AGB's centrale bankaktiviteter. I juni 1998 blev AGB1 solgt til GECB, som overtog dets aktiver. De resterende dele af AGB er stadig under afvikling.
- (8) GECB blev stiftet i 1998 med henblik på erhvervelse af AGB1. Banken drives nu som en universalbank i Den Tjekkiske Republik. Den 17. januar 2005 blev GECB omdøbt til GE Money Bank a.s. Banken ejes i sin helhed af GE Capital International Holdings Corporation, USA (GECIH).
- ### 2.2. AGB's finansielle situation
- (9) AGB's problemer startede allerede i 1993-1994. I midten af 1990'erne gennemgik hele den tjekkiske banksektor en alvorlig økonomisk krise, som også ramte AGB. Herudover bevirkede AGB's hurtige vækst sammen med dårlig risikostyring og mangel på intern kontrol en gradvis forringelse af AGB's låneportefølje. I 1993 havde AGB et tab på 2 000 mio. CZK og en negativ egenkapital (- 515 mio. CZK).
- (10) I 1993 beordrede den tjekkiske centralbank (ČNB) AGB til at udarbejde og gennemføre et konsolideringsprogram for at genskabe kapitalgrundlaget. Den Tjekkiske Republik forklarede, at konsolideringsprogrammet ikke var forbundet med foranstaltninger fra statens side. Det drejede sig snarere om at føre et nærmere tilsyn med AGB. I 1996 ophørte AGB med at overholde kravene i konsolideringsprogrammet og gav sig i kast med højrisikotransaktioner og endte med likvidetsproblemer og en forringelse af aktiverne. Likviditetskrisen og aktionærernes modvilje mod at træffe hensigtsmæssige forholdsregler førte til, at AGB den 17. september 1996 blev sat under administration.
- (11) Hvad angår AGB's finansielle situation afslørede den revision, der blev foretaget efter, at banken var sat under administration (regnskab pr. 16. september 1996), et tab på 8 487 mio. CZK og en egenkapitalbalance på - 5 476 mio. CZK. Den ordinære årlige revision af regnskabet pr. 31. december 1996 ville have vist et tab på 10 097 mio. CZK og en egenkapitalbalance på - 6 328 mio. CZK.
- (12) For at undgå negative følger for hele den tjekkiske banksektor iværksatte Den Tjekkiske Republik foranstaltninger for at redde og omstrukturere AGB. Da ovennævnte revision af AGB, som blev foretaget, efter at banken var taget under administration, viste større tab end bankens kapital, skønnede man, at AGB's langsigtede rentabilitet bedst ville kunne sikres ved at oprette en særskilt organisatorisk enhed, AGB1, til at videreføre AGB's centrale bankaktiviteter. AGB2 bestod hovedsagelig af tvivlsomme lån, lån til udvalgte datterselskaber af AGB eller andre tilknyttede enheder, udvalgte porteføljeaktiver, alle faste aktiver og noget løse. AGB1 blev derefter solgt til en strategisk investor ved et åbent, betingelsesløst og gennemsigtigt udbud.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

2.3. Udbuddet

- (13) Administratoren lancerede i april 1997 et offentligt udbud med henblik på salg af AGB1. Under den efterfølgende udbudsprocedure var GE Capital Corporation i sidste ende den eneste part, som var interesseret i at købe AGB1. AGB1 blev da solgt til GECB den 22. juni 1998 for omkring 304 mio. CZK med forbehold af garantier og godtgørelser samt en salgsret (putoption). »Garantier og godtgørelser« beskrives nærmere i betragtning 19 til 26 og »salgsretten« i betragtning 27 til 32.

- (14) En foranstaltning, som ikke kræver nogen yderligere behandling, er den indskudsgaranti, som ČNB ydede alle AGB's kreditorer, da AGB første gang kom i vanskeligheder i september 1996. Indskudsgarantien dækkede alle AGB's passiver, herunder skyldige renter, opført i AGB's regnskaber pr. 17. september 1996. Alle passiver med en fast løbetid var garanteret indtil forfaldstidspunktet. Passiver uden fast løbetid var garanteret for en periode på 12 måneder efter datoen for afviklingen af AGB's tvangsadministration. Passiver indgået af AGB efter den 17. september 1996 var sikret indtil deres respektive forfaldsdatoer eller indtil højst 12 måneder efter datoen for afviklingen af AGB's tvangsadministration, alt efter hvilket tidspunkt der først indtraf. Garantien omfattede ikke noget loft for de sikrede passiver for AGB's kreditorer. Fra og med den 31. december 2003 var der imidlertid kun et enkelt indskud på 867 882 CZK, der eventuelt ville kunne være omfattet af indskudsgarantien ⁽¹⁾.

- (15) I forbindelse med salget påtog GECB's moderselskab, GECIH, sig ČNB's forpligtelser under indskudsgarantien gennem en modgaranti, der udløb den 22. juni 2000. Allerede fra starten af ville modgarantien være udløbet, hvis GECIH udøvede sin salgsret for aktierne i GECB. Efter AGB1's salg til GECB gik resten af AGB, herunder AGB2, i likvidation. Under likvidationsbehandlingen er ČNB AGB's eneste kreditor.

2.4. GECB's finansielle situation

- (16) Resultatet af AGB's bankforretninger er væsentlig forbedret efter GECB's overtagelse.

⁽¹⁾ Indkudsgarantien er en foranstaltning, som Den Tjekkiske Republik anmeldte under overgangsordningen. Foranstaltningen blev i Kommissionens beslutning af 14.7.2004 anset, som omtalt i denne beslutnings betragtning 3, for ikke at være gældende efter tiltrædelsen, da der kun resterede en enkelt klart afgrænset fordring under indskudsgarantien. Kommissionen anså derfor Den Tjekkiske Republiks finansielle eksponering for klart afgrænset inden tiltrædelsen.

År	Nettoindtjening (i mio. CZK)	Kapitalgrundlag (klasse 2)
1998	- 16 500	Negativ ⁽²⁾
1999	980	74 %
2000	720	48 %
2001	840	41 %
2002	911	30 %
2003	1 988	25 %
2004	2 242	24 %

2.5. Omstrukturering iværksat af AGB, GECB og GECIH

- (17) Den Tjekkiske Republik og GECB fremfører, at AGB, GECB og GECIH traf foranstaltninger for at begrænse statens indgriben i omstruktureringen af AGB. AGB's modydelse bestod i at gøre AGB's egne aktiver likvide og navnlig i afståelsen af visse AGB-datterselskaber til Raiffeisen Bank. Dette nedbragte AGB's markedsandel målt i AGB's andel af samtlige bankaktiver eller visse klasser af aktiver. Herudover reducerede AGB antallet af ansatte fra ca. 3 500 i 1996 til ca. 2 500 i 1998.
- (18) Det blev fremført, at GECB og GECIH havde bidraget til omstruktureringen ved at betale købsprisen, ved købergarantier nedfældet i det garantidokument, der henvises til i betragtning 20 og ved modgarantier i den deri nævnte godtgørelsesoverenskomst, hvorved GECIH overtog ČNB's ansvar (i det følgende benævnt »indskudsgaranti«) over for AGB's kreditorer. Hertil kommer, at GE-koncernen tillige mener at have bidraget såvel ved salgsretten som ved koncernens gode ry.

3. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

- (19) Kommissionen vurderede i sin beslutning af 14. juli 2004 de anmeldte foranstaltninger og konkluderede, at de fleste ikke var omfattet af overgangsordningen i tiltrædelsestraktaten. Disse foranstaltninger førte ikke til yderligere finansiell eksponering for Den Tjekkiske Republik efter tiltrædelsesdatoen og var derfor ikke gældende efter tiltrædelsen. To af foranstaltningerne blev dog anset for at være gældende efter tiltrædelsen og for muligvis at udgøre statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet — dels foranstaltningen »garantier og godtgørelser«, dels foranstaltningen »salgsret«.

⁽²⁾ AGB's balance pr. 21.6.1998 viste en samlet egenkapital på - 17 100 mio. CZK. GECB blev stiftet med en aktiekapital på 500 mio. CZK.

Garantier og godtgørelser

(20) I løbet af AGB1's salg til GECB indgik AGB som sælger af AGB1 en række garantiordninger til fordel for GECB, og disse er opstillet i garantidokumentet undertegnet den 21. juni 1998. ČNB var ikke part i denne aftale. AGB's tilsagn som opstillet i garantidokumentet blev dog understøttet af ČNB i godtgørelsesoverenskomsten undertegnet den 22. juni 1998 og ændret den 25. april 2004 ved ændring nr. 1 af godtgørelsesoverenskomsten (i det følgende benævnt »godtgørelsesoverenskomsten«⁽¹⁾).

(21) De tjekkiske myndigheder fremsendte lister over garantiordninger som en del af den reknings- og omstrukturingsplan, der er genstand for anmeldelsen.

(22) Den Tjekkiske Republik anførte i sin anmeldelse, at listen vedrørende garantidokumentet var »ikke-udtømmende«. Den Tjekkiske Republik præciserede imidlertid i sine bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, at listen faktisk omfattede udtømmende lister over samtlige mulige fordringer. Formuleringen »ikke-udtømmende« betød blot, at listerne ikke gengav den fylde ordlyd af de underliggende aftaler. GECB fremførte, at faktisk ville kun den — udtømmende — liste vedrørende godtgørelsesoverenskomsten være relevant, da de øvrige lister kun vedrørte fordringer

omfattet af garantidokumentet, som er en aftale mellem private parter, der ikke kunne have nogen relevans i statsstøttehenseende.

(23) Mange af de mulige fordringer var allerede udløbet før Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union. Kommissionen erklærede i sin beslutning af 14. juli 2004 de foranstaltninger, der allerede var udløbet før tiltrædelsen, for ikke at være gældende efter tiltrædelsen. Med hensyn til de øvrige foranstaltninger indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure.

(24) Indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure vedrører også foranstaltninger, for hvilke Den Tjekkiske Republik ikke havde bedt om en vurdering i forbindelse med overgangsordningen. Navnlig visse garantier og godtgørelser samt salgsretten, som var beskrevet i anmeldelsen, men ikke indgik i anmodningen om vurdering. Kommissionen forklarede i sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, at der i henholdt til bilag IV, kapitel 3, til tiltrædelsesakten ikke var nogen forpligtelse for tiltrædelseslandene til at anmelde foranstaltninger, hvorfor det i princippet var muligt at indskrænke anmeldelsens indhold. Kommissionen anså dog garantier og godtgørelser samt salgsretten for at være uløseligt forbundet med de anmeldte foranstaltninger og derfor ikke kunstigt kunne adskilles herfra. Kommissionen måtte derfor vurdere foranstaltningerne i deres helhed.

(25) De garantiordninger, som Kommissionen indledte proceduren over for, kan kort beskrives som følger:

(26)

Tabel 1

Garantier og godtgørelser, der udløber den 22. juni 2008

Beskrivelse	Loft for beløbet
1. Godtgørelse for eventuelle tvister med negative virkninger for bankforretningerne: AGB påtog sig at godtgøre GECIH, GECB og købers øvrige godtgørelsesberettigede personer (køberen) for eventuelle tab som følge af fordringer mod køberen begrundet i forhold indtruffet forud for aftalens indgåelse med negative virkninger for bankforretningerne til følge. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. i)</i> ⁽²⁾	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
2. Godtgørelse for lovovertrædelser: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af sælgers eventuelle overtrædelse af gældende lov eller administrative bestemmelser forud for aftalens indgåelse med negative virkninger for bankforretningerne til følge. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. ii)</i>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK

⁽¹⁾ Medmindre andet angives, forstås der ved alle henvisninger til godtgørelsesoverenskomsten teksten som ændret ved ændring nr. 1 til godtgørelsesoverenskomsten af 25.4.2004.

⁽²⁾ Medmindre andet er angivet, forstås ved alle henvisninger til artikler i garantidokumentet.

Beskrivelse	Loft for beløbet
<p>3. Godtgørelse for arbejdsretlige tvister: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af krav mod GECB fra ansatte i tilknytning til faktiske eller påståede handlinger eller undladelser fra sælgers side forud for aftalens indgåelse. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. v)</i></p>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
<p>4. Godtgørelse for arbejdsretlige tvister: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af krav begrundet i forpligtelser eller ansvar som følge af arbejdskontrakter med sælgers ansatte, opretholdte eller tidligere ansatte, nuværende eller fremtidige, hvor kontraktforholdet gælder AGB2. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. vi)</i></p>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
<p>5. Sagsanlæg med henblik på at erklære aftalen om salg af AGB1 til GECB ugyldig, sag indbragt den 27. juli 1998 for den regionale handelsret i Prag af Václav Sládek mod AGB under afvikling og køber, hvortil støttede sig en sammenslutning af mindretsaktionærer i AGB som medsagsøger. (Godtgørelse på grundlag af <i>artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten</i>)</p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK
<p>6. Sagsanlæg med henblik på at erklære aftalen om salg af AGB1 til GECB ugyldig, sag indbragt den 22. juni 2001 for den regionale handelsret i Prag af Petr Maur, František Vysloužil, Pavel Tykač, Karel Tománek, Pavel Šimek og Tomáš Fohler mod AGB under afvikling, køber og Jiří Klumpar, hvortil støttede sig en sammenslutning af mindretsaktionærer i AGB som medsagsøger. (Godtgørelse på grundlag af <i>artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten</i>)</p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK
<p>7. Sagsanlæg med henblik på at erklære aftalen om salg af AGB1 ugyldig, sag indbragt den 18. juni 2002 for den lokale domstol i Prag af HZ Praha, spol. s.r.o. mod AGB under afvikling, køber og Jiří Klumpar. (Godtgørelse på grundlag af <i>artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten</i>)</p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK
<p>8. Ansøgning om registrering af salget af AGB1 i virksomhedsregistret indgivet den 18. oktober 1999, hvor ansøgeren p.t. er AGB under afvikling, som den lokale offentlige anklagemyndighed i Prag har tilsluttet sig som sagspart. (Godtgørelse på grundlag af <i>artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten</i>)</p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK
<p>9. Eventuelle krav om godtgørelse i tilknytning til gyldigheden eller legitimiteten af salget af AGB1 til køber fremført af:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sælger, ČNB eller sælgers aktionærer, bobestyrer, kurator, revisor eller administrator — et medlem af sælgers eller købers selskabsstruktur — en af sælgers eller købers ansatte, låntagere, kunder, långivere eller kreditorer — en arving, retlig efterfølger eller rettighedserhverver, likvidator, kurator, bobestyrer eller administrator (eller en person med lignende beføjelser) eller en sammenslutning af en eller flere af sådanne personer og enheder, eller — en tjekkisk offentlig anklager, en tjekkisk straffemyndighed eller en tjekkisk skattemyndighed med retlig kompetence over for sælger eller køber. <p>(Godtgørelse på grundlag af <i>artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten</i>)</p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK

Tabel 2

Garantier og godtgørelser, der udløber den 22. juni 2010

Beskrivelse	Loft for beløbet
<p>1. Skatter: AGB garanterer, at AGB</p> <ul style="list-style-type: none"> i) har efterkommet samtlige relevante, lovpligtige skatteindeholdelser, ii) har oplyst køber om eventuelle forfaldne, skyldige skattekrav fremsat af eventuelle skattemyndigheder over for AGB, iii) ikke har nogen udestående skatterevisioner eller efter AGB's bedste overbevisning ingen mulige sådanne vedrørende skyldig skat fra AGB, iv) ikke har overtrådt eller overtræder nogen gældende skattelovgivning, der vil kunne foranledige fordringer på køber, og v) at køber ikke vil blive pålagt skat som følge af de forestående transaktioners fuldbyrdelse. <i>Artikel 2, stk. 14, litra c) og d)</i> 	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
<p>2. Miljøspørgsmål: AGB garanterer, at der efter AGB's bedste overbevisning ikke forefindes farlige stoffer i eller på nogen af AGB1's lokaler eller grunde i koncentrationer, der overstiger de efter gældende lov tilladte. <i>Artikel 2, stk. 20</i></p>	Samlet loft på 5 000 mio. CZK
<p>3. Afgifter i tilknytning til transaktionen: AGB garanterer, at køber ikke pålægges nogen afgifter som følge af fuldbyrdelsen af salget. <i>Artikel 2, stk. 14, litra e)</i></p>	Samlet loft på 15 000 mio. CZK
<p>4. Ikke-erhvervsmæssige aktiver og passiver: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af krav, der måtte opstå i tilknytning til ikke-erhvervsmæssige aktiver og passiver. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. iv)</i></p>	Samlet loft på 5 000 mio. CZK
<p>5. Fordringer i tilknytning til told og punktafgifter: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af fordringer mod køber fremført af de tjekkiske told- og punktafgiftsmyndigheder i forhold til AGB's toldgaranti. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. iv)</i></p>	Samlet loft på 5 000 mio. CZK

Tabel 3

Garantier og godtgørelser, der udløber den 22. juni 2013

Beskrivelse	Loft for beløbet
<p>1. AGB1's drift: AGB garanterer, at bortset fra sådanne, der er opført i oplysningsskemaerne i transaktionsdokumenterne, har AGB1 ikke andre aktiver eller passiver. <i>Artikel 2, stk. 22</i></p>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
<p>2. Bemyndigelse: AGB garanterer at have fuld beføjelse og bemyndigelse til at undertegne aftaledokumenterne og gennemføre transaktionen. AGB garanterer yderligere, at aftalerne er bindende for og kan tvangsfuldbyrdes over for AGB. <i>Artikel 2, stk. 4</i></p>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK
<p>3. Salgets gyldighed: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle tab som følge af fordringer vedrørende gyldigheden eller den forfatningsmæssige legitimitet af salget af AGB1. <i>Artikel 5, stk. 1, litra a), nr. iii)</i></p>	Samlet loft på 2 000 mio. CZK

Tabel 4

Garantier og godtgørelser, der udløber femten år efter transaktionstidspunktet

Beskrivelse	Loft for beløbet
1. Miljørelaterede tab: AGB påtog sig at godtgøre køber for eventuelle miljørelaterede tab, som måtte opstå for køber i tilknytning til AGB1's lokaler eller af grunde begrundet i forhold indtruffet forud for aftalens indgåelse. Artikel 5, stk. 1, litra b)	Samlet loft på 5 000 mio. CZK

Salgsretten

- (27) ČNB og GECIH undertegnede den 22. juni 1998 salgsretsdokumentet, hvorefter GECIH under visse omstændigheder kan kræve, at ČNB fra GECIH tilbagekøber samtlige GECIH's aktier i GECB.

ville have haft, hvis en sådan begivenhed aldrig var indtruffet. Det er anført, at dette indebærer betalinger eller overførsel af aktiver til GECB. Salgsretten udløber den 22. juni 2008.

- (28) Der resterer to begivenheder, hvorefter GECIH vil kunne udøve salgsretten. Der er tale om følgende:

Salgsprisen

- (31) Den pris, som ČNB skal købe samtlige GECB's aktier til, afhænger af, hvornår salgsretten udøves. Fra juni 2003 til tidspunktet for salgsrettens udløb er salgsprisen det største beløb af følgende:

- a) en afgørelse eller dom, der kender eller erklærer transaktionerne i henhold til købsaftalen uden virkning eller ugyldige, eller at de bør omgøres, eller at en del af AGB1's aktiver skal tilbageføres, eller at

- a) det tilpassede afviklingsbeløb

- b) ČNB vælger ikke at afholde godtgørelser i medfør af godtgørelsesoverenskomsten ud over 2 000 mio. CZK, eller at ČNB misligholder sådanne godtgørelsesbetalinger.

- b) nettoværdien af GECB's aktiver på tidspunktet for salgsprisens fastsættelse

- (29) Efter nærmere præciseringer modtaget fra Den Tjekkiske Republik og GECB er Kommissionen af den opfattelse, at den udløsende begivenhed, der henvises til i litra b) i betragtning 28, udelukkende omfatter afviste udbetalinger i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i godtgørelsesoverenskomsten, nemlig vedrørende krav om ugyldighed af salget af AGB1 til GECB ⁽¹⁾.

- c) GECB's rimelige markedsværdi på tidspunktet for salgsprisens fastsættelse.

Hvis købsprisen fastsættes på grundlag af den rimelige markedsværdi under litra c), vil der ikke blive taget hensyn til, hvilken begivenhed der udløste salgsrettens udøvelse.

- (30) ČNB har ret til at afbøde eventuelle begivenheder, der måtte give anledning til udøvelse af salgsretten ved at genindsætte GECB og GECIH i samme stilling, som de

- (32) Den Tjekkiske Republik oplyste til Kommissionen, at det var ČNB's og GECB's opfattelse, at salgsprisen under alle omstændigheder ville blive fastsat efter en uafhængig tredjemands udtalelse, og at en sådan udtalelse ville være bindende for alle parter.

⁽¹⁾ Artikel 8, stk. 3, i godtgørelsesoverenskomsten vedrører ČNB's garanti om at have fuld beføjelse og bemyndigelse til at indgå og gennemføre købsaftalen, og at gennemførelsen og fuldbyrdelsen af købsaftalen ikke indebærer lovovertrædelser. Artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten indeholder den tilsvarende godtgørelsespligt.

4. BEMÆRKNINGER MODTAGET EFTER INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

4.1. Bemærkninger fra Den Tjekkiske Republik

- (33) Den Tjekkiske Republik hævder, at de vurderede foranstaltninger ikke er gældende efter tiltrædelsen. Statens mulige ansvar ville være begrænset i tid og omfang, da den tjekkiske stats eksponering er fast og ikke vil kunne stige i fremtiden. Dertil kommer, at listen i tilknytning til garantidokumentet er udtømmende. Det vil ikke være nødvendigt yderligere at afgrænse den mulige eksponering. Navnlig kan Den Tjekkiske Republik ikke se relevansen af at være i stand til at forudsige, hvem der vil kunne fremføre et krav, og på hvilket grundlag kravet vil kunne blive fremført. Den Tjekkiske Republik støtter sig også til den garanti, som staten har stillet til fordel for *Komerční banka*, hvor Kommissionen accepterede et lignende afgrænsningsniveau som tilstrækkeligt til at anse foranstaltningen for ikke at være gældende efter tiltrædelsen. Kommissionen accepterede også i sagen *Slovenská sporitelna* en mindre afgrænsningsgrad, da kun en sluttet kreds af mulige fordringshavere, men ikke enkeltpersoner, kunne identificeres i denne sag. Med hensyn til de fire enkeltvise krav under artikel 4, stk. 1, var Kommissionens kriterier for, om en foranstaltning er gældende efter tiltrædelse, under alle omstændigheder opfyldt. Hertil kommer, at Den Tjekkiske Republik i maj 2006 tilvejbrogte en list over navnene på samtlige aktionærer i AGB pr. 30. april 2004. Den Tjekkiske Republik mener, at Kommissionens detaljeringskrav er opfyldt, for så vidt angår krav fra sådanne navngivne aktionærer i medfør af artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesoverenskomsten.
- (34) Med hensyn til salgsretten mener Den Tjekkiske Republik, at salgsrettens særlige beskaffenhed betyder, at den ikke skulle vurderes i forbindelse med overgangsordningen eller i forbindelse med nærværende procedure, da den kun vil kunne udøves i fremtiden. Den Tjekkiske Republik fremfører, at den er rede til at anmelde salgsretten med henblik på Kommissionens vurdering, når den er udøvet. Med hensyn til de fire enkeltkrav vedrørende ugyldighed omtalt i artikel 4, stk. 1, opfylder salgsretten under alle omstændigheder Kommissionens kriterier for at anse dem for ikke at være gældende efter tiltrædelsen. Salgsprisen begrænses af en formel, der skal anvendes af en uafhængig ekspert.
- (35) Bortset herfra fastholder Den Tjekkiske Republik, at foranstaltningerne ikke udgør statsstøtte, da det ville have betydet større omkostninger for staten at afvikle AGB end at træffe de foranstaltninger, der fremmede salget af AGB. De pågældende foranstaltninger er endvidere sædvanlig erhvervspraksis, som ikke indebærer nogen usædvanlig fordel, ligesom virkningerne for samhandelen vil være beskedne. Da AGB1 blev solgt efter et betingelsesløst og åbent udbud, fik GECB ingen yderligere fordele, da GECB betalte markedsprisen for AGB's bankforretninger. Eventuelle fordele for sælger (AGB) vil være forsvundet, da AGB er under afvikling og ikke længere er aktiv på markedet.
- (36) Ifald foranstaltningerne måtte udgøre statsstøtte, mener Den Tjekkiske Republik, at støtten må være forenelig med fællesmarkedet. I betragtning af Den Tjekkiske Republiks specifikke situation og de særlige forhold i forbindelse med tiltrædelsesforløbet måtte Kommissionen fortolke traktatens bestemmelser og bestemmelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder fra 1994 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »1994-rammebestemmelserne«) noget mere generøst, end det var tilfældet i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
- (37) Den Tjekkiske Republik mener, at EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra b) finder anvendelse i nærværende sag, hvorfor foranstaltningerne må være forenelige med fællesmarkedet.
- (38) For så vidt angår 1994-rammebestemmelserne gør Den Tjekkiske Republik opmærksom på, at der var en generel ramme for omstruktureringen af AGB's bankforretninger, og at Kommissionen i andre tilfælde ikke havde insisteret på eksistensen af en egentlig omstrukturingsplan. Den Tjekkiske Republik finder tillige, at foranstaltningerne kun ville kunne anses for at være støtte til AGB og ikke støtte til GECB eller GECIH, da samtlige foranstaltninger havde til formål at sikre den langsigtede rentabilitet af AGB's bankforretninger. Endvidere indeholder 1994-rammebestemmelserne ikke noget forbud mod støtte til nyoprettede virksomheder. Da der ikke var tale om strukturel overkapacitet, burde der ikke være noget strengt krav om nedskæring eller nedlukning af kapacitet. AGB/GECB ville ikke få noget likviditetsoverskud, hvilket i henhold til 1994-rammebestemmelserne ville være det centrale problem for så vidt angår proportionaliteten. Endvidere var investorernes bidrag tilstrækkeligt. De forholdsvis høje tal for kapitalgrundlaget ville blot være en teknisk følge af den valgte metode for kapitalindskuddet.
- (39) Den Tjekkiske Republik mener desuden, at Europaaftalens artikel 46, stk. 2, finder anvendelse. Europaaftalens artikel 46, stk. 2, begrænser ikke de tilladte former for foranstaltninger og forbyder heller ikke statsstøtteforanstaltninger. Hertil kommer, at Kommissionen i sagen om *Komerční banka* bragte Europaaftalens artikel 46, stk. 2, i anvendelse.
- (40) Hvis Kommissionen imidlertid alligevel skulle nå til den konklusion, at foranstaltningerne er gældende efter tiltrædelsen og udgør statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, bør Kommissionen tillade en hensigtsmæssig udfasning af garantier og godtgørelser samt af salgsretten. Dette vil kunne begrundes i det forhold, at ČNB og GE havde berettigede forventninger til bestemmelsernes bindende karakter.

⁽¹⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

- (41) Den Tjekkiske Republik oplyste den 13. marts 2007 Kommissionen om, at GECIH og GECB den 28. februar 2007 ensidigt og betingelsesløst frafaldt garantier og godtgørelser i henhold til afsnit 3.1 i godtgørelsesoverenskomsten for samtlige eventuelle tab som følge af, at AGB1's sælger misligholder sine forpligtelser i tilknytning til sælgers garantier og godtgørelser nedfældet i artikel 5, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 5, stk. 1, litra a), nr. ii), artikel 5, stk. 1, litra a), nr. iii), artikel 5, stk. 1, litra a), nr. v), artikel 5, stk. 1, litra a), nr. vi) og artikel 5, stk. 1, litra b). Disse forpligtelser svarer til de garantier og godtgørelser, der er opstillet i betragtning 26 i:
- a) tabel 1, punkt 1 (Godtgørelse for eventuelle tvister med negative virkninger for bankforretningerne)
- b) tabel 1, punkt 2 (Godtgørelse for lovovertredelser)
- c) tabel 1, punkt 3 (Godtgørelse for arbejdsretlige tvister)
- d) tabel 1, punkt 4 (Godtgørelse for arbejdsretlige tvister)
- e) tabel 3, punkt 3 (Salgets gyldighed)
- f) tabel 4, punkt 1 (Miljørelaterede tab).
- (42) Frafaldet gjaldt disse garantier og godtgørelser ab initio, hvilket gør dem ugyldige med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for aftalens indgåelse. Den Tjekkiske Republik oplyste endvidere Kommissionen om, at GECIH eller GECB ikke havde fremsat noget krav om godtgørelse i henhold til disse bestemmelser indtil til frafaldsdatoen.
- betragtning i sin fortolkning af begrebet »være gældende efter« og i sin anvendelse af statsstøtterejerne.
- (45) GECB mener, at Kommissionens anlægger en for restriktiv fortolkning af begrebet »være gældende efter« i sin beslutning om at indlede proceduren. I nærværende sag vil alle mulige krav være begrænset såvel i beløb som over tid. De krav, der er anført i de indsendte lister, er udtømmende, for så vidt som de opstiller alt, hvad der kan lægges til grund for et krav. Formuleringen »ikke-udtømmende« betyder blot, at listerne ikke gengiver ordlyden af de underliggende aftaler. Hertil kommer, at salgsretten ikke ville kunne overstige de beløbslofter, der er anført i godtgørelsesoverenskomsten, da den kun vedrører specifikke krav i godtgørelsesaftalen og i sig selv er begrænset.
- (46) Kommissionens begreb »være gældende efter«, som det kommer til udtryk i beslutningen af 14. juli 2004, vil betyde, at kun udestående eller sandsynligvis forestående tvister kan anses for ikke at være gældende efter tiltrædelsen. Hvis denne snævre fortolkning anvendes, mener GECB, at fire individuelle krav i medfør af artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen til fulde opfylder Kommissionens kriterier. Skattekrav i medfør af artikel 2, stk. 14, litra c), d) og e), ville endvidere opfylde Kommissionens kriterier, da den fremtidige sagsøger (de tjekkiske myndigheder) er kendt som følge af kravenes beskaffenhed.
- (47) Salgsretten ville endvidere ikke »være gældende efter tiltrædelsen«, da den udløsende begivenhed var klart defineret, og salgsprisen tydeligt fastsat. Med hensyn til udløsende begivenheder ville salgsretten være tilstrækkeligt defineret, i det mindste for så vidt angår de fire specifikt anførte gyldighedskrav. Vedrørende salgsprisen henviser GECB til sagen vedrørende *Česká spořitelna*, hvor Kommissionen anså efterstillet gæld og sociale lån for ikke at være gældende efter tiltrædelsen.

4.2. Bemærkninger fra GECB

- (43) GECB fremfører lignende argumenter som de tjekkiske myndigheder og bestrider, at foranstaltningerne skulle være gældende efter tiltrædelsen, og at de skulle have karakter af støtte. Ifald foranstaltningerne skulle udgøre støtte, mener GECB, at de i så fald vil udgøre støtte, der er forenelig med fællesmarkedet.
- (44) GECB gør opmærksom på, at parterne seks til otte år før tiltrædelsen ikke kunne forudse, at der ville blive indført en overgangsordning for kontrol af statsstøtte ydet forud for tiltrædelsen. Kommissionen burde have taget dette i
- (48) Alternativt ville garantier og godtgørelser samt salgsretten, hvis de skulle »være gældende efter«, ikke udgøre statsstøtte, da ČNB måtte betragtes som de facto-ejer af AGB og havde en finansiel interesse i AGB's salg. Garantier og godtgørelser samt salgsretten var endvidere blevet forhandlet mellem parterne og kom til udtryk i den pris, som GECB betalte. Bortset fra dette ville foranstaltningerne ikke være selektive, da de gjaldt samtlige tilbudsgivere. Der ville ikke være fordrejning af konkurrencevilkårene, da GECIH betalte markedsprisen efter et betingelsesløst og gennemsigtigt udbud, og der ville ikke være virkninger for samhandelen, da ingen anden bank var interesseret i AGB's andel på det tjekkiske detailbankmarked.

- (49) Med hensyn til foranstaltningernes forenelighed fremfører GECB, at enhver støtte ville være forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra b), samt i henhold til rammebestemmelserne for redning og omstrukturering.
- (50) GECB mener, at EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), finder anvendelse, da de alvorlige trusler mod hele banksektorens stabilitet var tæt på at kunne sammenlignes med en naturkatastrofe. Artikel 87, stk. 3, litra b), finder også anvendelse, idet Kommissionen allerede har anset en systemisk krise i banksektoren for at udgøre en mulig »alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«. Kravet om, at støtten skal ydes på neutral vis til samtlige kreditinstitutter, ville have været opfyldt i Den Tjekkiske Republik, da hele banksektoren var i krise, og samtlige banker blev støttet af staten.
- (51) Vedrørende 1994-rammebestemmelserne gør GECB opmærksom på, at Kommissionen ville udvide sine beføjelser ved ikke blot at vurdere de foranstaltninger, der er gældende efter tiltrædelsen, med hensyn til deres forenelighed, men at vurdere hele omstruktureringen. For så vidt angår støttemodtagerne indeholdt 1994-rammebestemmelserne ikke nogen specifik begrænsning for nyoprettede virksomheder. Kommissionen havde heller ikke anvendt forbuddet mod omstrukturingsstøtte på nyoprettede virksomheder i det tidligere Østtyskland. Fodnote 10 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder fra 1999 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »1999-rammebestemmelserne«) nævner dette udtrykkeligt.
- (52) GECB fremfører endvidere, at Kommissionen ikke kan stille krav om en fyldestgørende omstrukturingsplan i nærværende sag, da det ikke var muligt at forudse dette krav på tidspunktet for foranstaltningernes iværksættelse. Hertil kommer, at der ikke vil være tale om urimelig fordrejning af konkurrencevilkårene, idet 1999-rammebestemmelserne udtrykkeligt nævner, at i støtteberettigede områder, som Den Tjekkiske Republik, vil betingelserne for at godkende støtte kunne være mindre strenge vedrørende iværksættelsen af kompenserende modydelse for at tage hensyn til de alvorlige regionale problemer. Endelig fremfører GECB, at GECB's kapitalgrundlag ikke i sig selv tillader at drage den konklusion, at støtten ikke stod i forhold til omstrukturingsomkostninger og -fordele. Det høje kapitalgrundlag afspejler snarere GE's konservative kreditpolitik.
- foranstaltninger ydet forud for tiltrædelsen, og navnlig GECB fastholder, at Kommissionen dermed ville bringe lovgivning i anvendelse med tilbagevirkende kraft og skabe en undtagelse i forhold til en tidligere accepteret regel om, at støtte tildelt af et tiltrædende land forud for tiltrædelsen udgør eksisterende støtte.
- (54) Bilag IV, kapitel 3, punkt 1, til tiltrædelsesakten definerer som eksisterende støtte kun følgende tre kategorier af foranstaltninger:
- a) støtteforanstaltninger, der er trådt i kraft inden den 10. december 1994
- b) støtteforanstaltninger, som — efter at være undersøgt af Kommissionen — blev opregnet i tillægget til tiltrædelsesakten, og
- c) støtteforanstaltninger, der godkendes under den såkaldte overgangsordning.
- Alle foranstaltninger, der stadig er gældende efter tiltrædelsesdatoen, som udgør statsstøtte, og som ikke falder ind under en af disse tre kategorier, anses for at være ny støtte efter tiltrædelsen. Kommissionen har dermed fuld beføjelse til at forbyde anvendelsen af disse foranstaltninger og påbyde tilbagesøgning af alle uberettiget udbetalte beløb i henhold til dem efter tiltrædelsestidspunktet. Denne anvendelse af statsstøttereglerne på fremtidige virkninger af foranstaltninger, der stadig er gældende efter tiltrædelsen, fører ikke til nogen anvendelse af Fællesskabets statsstøtteregler med tilbagevirkende kraft, og er under alle omstændigheder nedfældet i tiltrædelsesakten.
- (55) Bilag IV, kapitel 3, punkt 2, til tiltrædelsesakten fastlægger de nærmere bestemmelser for overgangsordningen. I bilaget opstilles de retlige rammer for vurderingen af støtteordninger og individuelle støtteforanstaltninger, der iværksættes af en ny medlemsstat forud for tiltrædelsesdatoen, og som fortsat er gældende efter tiltrædelsen.
- (56) For at en foranstaltning kan anses for fortsat at være gældende efter tiltrædelsen, skal den kunne frembringe en yderligere fordel, der ikke var kendt, eller ikke var fyldestgørende kendt, på tidspunktet for støttens tildeling. På den anden side finder Kommissionens undersøgelsesbeføjelser i henhold til overgangsordningen ikke anvendelse, når der er tale om støtteforanstaltninger, der allerede endeligt og betingelsesløst er tildelt for et givet beløb forud for tiltrædelsen.

5. VURDERING

5.1. Gældende efter tiltrædelsen

- (53) Som beskrevet ovenfor bestrider Den Tjekkiske Republik og GECB Kommissionens beføjelse til at undersøge

⁽¹⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

(57) Garantiordninger med mulighed for, at udbetalingen finder sted efter tiltrædelsen, anses for ikke at falde ind under definitionen »gældende efter« i det omfang, følgende betingelser er opfyldt ⁽¹⁾:

- a) de forhold, der giver anledning til de omfattede risici, er præcist definerede og opstillet i en udtømmende liste, der forbliver endelig fra og med tiltrædelsesdatoen
- b) der er et øvre loft og tidsbegrænsning for statens udbetalinger, og
- c) garantien/godtgørelsen vedrører begivenheder, der allerede var indtruffet på tidspunktet for tildelingen af garantien/godtgørelsen, og ikke fremtidige begivenheder.

Vurdering

(58) Som fastlagt i sin beslutning af 14. juli 2004 anser Kommissionen alle garantier og godtgørelser samt salgsretten, som Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure over for, som gældende efter tiltrædelsen. Da Kommissionen fandt, at alle disse foranstaltninger var gældende efter tiltrædelsen, kan GECIH's og GECB's efterfølgende frafald vedrørende visse garantier og godtgørelser derfor ikke fjerne virkningerne af disse garantier og godtgørelser som fastlagt i Kommissionens beslutning af 14. juli 2004, i det tidsrum de fortsat var gældende efter tiltrædelsen.

(59) Kommissionen gentager og bekræfter imidlertid på ny denne konklusion med hensyn til »gældende efter« for samtlige foranstaltninger, der er opstillet i betragtning 26. Som svar på argumenterne imod Kommissionens indledning af proceduren har Kommissionen først følgende generelle bemærkninger:

(60) Den Tjekkiske Republik og GECB fremfører, at de mulige krav er udtømmende opført i anmeldelsen, og at Den Tjekkiske Republiks maksimale finansielle eksponering er fastlagt deri. Selv om listerne måske indeholder alle mulige forhold, der kan ligge til grund for krav, er disse forhold — med enkelte undtagelser som forklaret nedenfor — beskrevet på abstrakt vis. Hertil kommer, at Kommissionen mener, at et loft uden (detaljeret) opstilling af de specifikke begivenheder, der kan give anledning til godtgørelse, ikke binder udbetalingen af godtgørelsen efter tiltrædelsen til en specifik begivenhed, der endeligt og betingelsesløst er identificeret forud for

tiltrædelsen. Staten har i nogen grad teoretisk begrænset sin finansielle eksponering, men har ikke klart defineret de specifikke forhold, der direkte giver anledning til udbetaling.

(61) I modsætning til hvad Den Tjekkiske Republik og GECB hævder, er dette også den linje, der blev lagt i sagerne vedrørende *Komerční banka* ⁽²⁾ og *Česka spořitelna* ⁽³⁾. Garantierne i disse sager, som blev erklæret for ikke at være gældende efter tiltrædelsen, opfyldte ovennævnte kriterier, da garantierne vedrørte klart definerede og et fast antal af øremærkede aktiver, der præcist og udtømmende var identificeret forud for tiltrædelsen, og hvis værdi var garanteret af staten. I sagen vedrørende *Slovenská sporitelna* ⁽⁴⁾ gjaldt tvistgodtgørelsen tillige specifikke udestående eller sandsynligvis forestående tvister, der var opført på en udtømmende og retligt bindende liste.

(62) Hertil kommer, som forklaret nedenfor, at Den Tjekkiske Republiks finansielle eksponering ikke er tilstrækkeligt begrænset i tilknytning til godtgørelserne i forbindelse med salgets gyldighed i artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen eller med hensyn til salgsretten.

Specifikke bemærkninger vedrørende visse individuelle foranstaltninger

Godtgørelser for fordringer i tilknytning til skat, told og punktafgifter (tabel 2, punkt 1, 3 og 5)

(63) Den Tjekkiske Republik og GECB fremfører, at godtgørelserne for skattefordringer opfylder Kommissionens krav for at kunne anse en foranstaltning for ikke at være gældende efter tiltrædelsen, da den fremtidige sagsøger (de tjekkiske myndigheder) er kendt som følge af kravenes beskaffenhed.

(64) Kommissionen finder, at hvis dette ræsonnement gælder, må det gælde ikke blot skattefordringer, men også godtgørelse for told- og punktafgiftsfordringer. Godtgørelserne for skatter såvel som told- og punktafgiftsfordringer i henhold til artikel 2, stk. 14, litra c), d) og e), samt artikel 5, stk. 1, litra a), nr. iv), er imidlertid ikke tilstrækkeligt udspecificerede. Et krav om godtgørelse er tilstrækkeligt defineret, hvis den mulige sagsøger og den underliggende begivenhed er specifikt beskrevet. I nærværende sag vil der kunne fremføres et ubegrænset antal krav om godtgørelse, så disse bestemmelser kan ikke anses for at afgrænse Den Tjekkiske Republiks eksponering. Kommissionen anså derfor og anser fortsat godtgørelserne i tilknytning til skatter og told- og punktafgiftsfordringer for at gælde efter tiltrædelsen.

⁽¹⁾ Kriterierne er opstillet i et brev til Den Tjekkiske Republik af 19.3.2004. Formålet med brevet er at give yderligere vejledning vedrørende begrebet »gældende efter« i forhold til godtgørelser og sammenlignelige foranstaltninger.

⁽²⁾ EUT C 72 af 23.3. 2004, s. 9. Berigtiget i EUT C 104 af 30.4.2004, s. 70.

⁽³⁾ EUT C 195 af 31.7. 2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 137 af 4.6.2005, s. 4.

Krav i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen (tabel 1, punkt 5-9)

- (65) Kravene beskrevet i tabel 1, punkt 9, vedrører godtgørelse i tilfælde af, at salget af AGB1 til GECB skulle erklæres uden virkning eller ugyldig. Mulige sagsanlæg, der kan føre til dette resultat, er beskrevet i almindelige vendinger og begrænser derfor ikke Den Tjekkiske Republiks finansielle eksponering. Selv hvis nogle af de mulige sagsøgergrupper — såsom aktionærene i AGB på et givet tidspunkt — kunne anses for at udgøre en lukket gruppe af privatpersoner på trods af det forhold, at grupperne er ekstremt store og også må formodes at omfatte retlige efterfølgere for privatpersonerne, er de krav, som disse grupper af privatpersoner kan fremføre, ikke specificeret, således at et ubegrænset antal mulige krav kan fremføres. Den Tjekkiske Republiks risiko kan af denne årsag ikke betragtes som præcist afgrænset.
- (66) Vedrørende de fire krav i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen opstillet i punkt 5, 6, 7 og 8 i tabel 1 mener Kommissionen, at selv om de var tilstrækkeligt afgrænsede som defineret i forbindelse med det første kriterium illustreret ovenfor, da disse krav vedrører individuelle sagsanlæg fra identificerede sagsøgers side, er kravet om et overordnet loft for statens ansvar ikke opfyldt. Dette er tilfældet for samtlige krav i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen som opstillet i tabel 1, punkt 5, 6, 7, 8 og 9.
- (67) ČNB's mulige finansielle eksponering synes begrænset til et beløb på 15 000 mio. CZK for hver af de særskilt opstillede godtgørelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen. Denne begrænsning fjernes imidlertid ved det forhold, at GECIH kan udøve sin salgsret, hvis ČNB nægter at foretage udbetalinger ud over 2 000 mio. CZK. Hvis ČNB nægter at foretage udbetalinger ud over dette niveau, er GECIH berettiget til at udøve sin salgsret. Dette kan tvinge ČNB til at foretage udbetalinger selv over loftet for en særskilt opstillet godtgørelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen på 15 000 mio. CZK for at undgå udøvelsen af salgsretten. Som beskrevet nedenfor er heller ikke salgsretten tilstrækkeligt afgrænset og begrænset i sig selv.
- (68) Kommissionen mener derfor, at artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen som beskrevet i punkt 5, 6, 7, 8 og 9 i tabel 1 er gældende efter tiltrædelsen.
- Salgsretten*
- (69) Som forklaret ovenfor resterer der i princippet to former for begivenheder, hvorefter salgsretten kan udøves. Den første er en afgørelse eller dom, der kender eller erklærer salget af AGB1 til GECB uden virkning eller ugyldig. Den anden udløsende begivenhed er, hvis ČNB nægter at foretage udbetalinger ud over 2 000 mio. CZK i tilknytning til gyldighedskrav i henhold til artikel 4, stk. 1, i godtgørelsesaftalen.
- (70) Sådanne mulige udløsende begivenheder er på ingen måde specificeret med henvisning til et begrænset antal personer, der måtte kunne indbringe sådanne krav, så det på forhånd kan afgrænses, hvilke retssager, der kan føre til, at salget af AGB1 til GECB erklæres for ugyldigt osv. Det følger heraf, at Den Tjekkiske Republiks risici ikke er tilstrækkeligt afgrænset og tydeligt identificeret.
- (71) Hertil kommer, at der ikke er nogen øvre grænse for Den Tjekkiske Republiks eksponering. I sagen vedrørende *Česka spořitelna* anså Kommissionen Den Tjekkiske Republiks eksponering vedrørende kompensering for sociale lån for at være tilstrækkeligt afgrænset, når kompenseringsen var fastsat til forskellen mellem »rentesatsen for det sociale lån« og Prague Interbank Offered Rate plus en fast procentdel plus et fast beløb per konto per år. I den sag var variablerne imidlertid begrænset til ren indeksering i forhold til et beregningsgrundlag på hjemmemarkedet, og modtageren kunne ikke øve indflydelse på dem.
- (72) I nærværende sag fastsættes salgsprisen som det største beløb af følgende:
- det tilpassede afviklingsbeløb
  - nettoværdien af GECB's aktiver på tidspunktet for salgsprisen fastsættelse
  - GECB's rimelige markedsværdi på tidspunktet for salgsprisen fastsættelse.
- (73) Den Tjekkiske Republik oplyste Kommissionen om, at prisen under alle omstændigheder ville blive fastsat af en uafhængig sagkyndig, hvis konklusioner er bindende for parterne.
- (74) På trods af deltagelsen af en uafhængig sagkyndig, som måske vil kunne sikre en mere objektiv estimering, mener Kommissionen, at denne prisfastsættelsesmetode ikke betyder en begrænsning for Den Tjekkiske Republiks finansielle eksponering. Prisen vil blive fastsat i henhold til metoder, der baserer sig på parametre, som påvirkes af GECIH's og GECB's forretningsresultater.
- (75) Hertil kommer, at den pris, der skal betales i henhold til salgsretten, fastsættes gennem en kompleks beregning, herunder variabler, der var usikre på tidspunktet for foranstaltningernes iværksættelse, usikre på tidspunktet for tiltrædelsen og fortsat vil være foranderlige over tid. Den pris, der skal betales i henhold til salgsretten, vil derfor afhænge af usikkerhedsmomenter, der påvirkes af fremtidige udviklinger og kan kun fastsættes på en specifik dato efter tiltrædelsen.

(76) I lyset af ovenstående er ČNB's mulige eksponering ikke tilstrækkeligt afgrænset i henhold til en formel. Som følge heraf anses salgsretten for at være gældende efter tiltrædelsen.

Konklusioner om begrebet »gældende efter«

(77) Kommissionen bekræfter i overensstemmelse hermed sin beslutning af 14. juli 2004 i forhold til, hvorvidt de foranstaltninger, som den indledte den formelle undersøgelsesprocedure over for, er gældende efter tiltrædelsen, og mener, at samtlige disse foranstaltninger er gældende efter tiltrædelsen. Disse foranstaltninger er garantier og godtgørelser opstillet i tabel 1, 2, 3 og 4 samt salgsretten.

5.2. Statsstøtte

(78) I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, til visse virksomheder, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, for så vidt den påvirker samhandelen mellem medlemsstater, uforenelig med fællesmarkedet.

Statsmidler

(79) Gennem godtgørelsesoverenskomsten garanterer ČNB som en offentlig enhed for AGB's forpligtelser i garanti-dokumentet over for GECB og GECIH. Garantiorde-ningerne indebærer således statsmidler. Også salgsretten indebærer statsmidler, da ČNB forpligtede sig til at aftage samtlige aktier i GECB, ifald GECIH skulle udøve salgsretten.

Økonomisk fordel

(80) Den Tjekkiske Republik og GECB fremfører, at foranstaltningerne ikke udgør støtte, da det ville have været dyrere for staten at afvikle banken end at sælge den. ČNB ville især i henhold til den indskudsgaranti, der er nævnt i betragtning 14, have været forpligtet til at refundere AGB's kreditorer. Hvis AGB ikke var blevet omstruktureret, ville den tjekkiske stat skulle have båret store omkostninger i henhold til den garanti. GECB fremfører også, at ČNB må anses for at være de facto-ejer af AGB, da administratoren i henhold til tjekkisk lov udpeges af

og skal være ansat af ČNB. Bortset herfra ville garantiordningerne udgøre sædvanlig kommerciel praksis, som det også kom til udtryk i den pris, der blev betalt for AGB1.

(81) Kommissionen mener, at ČNB som administrator ikke kan anses for at være de facto-ejer af banken. AGB under tvangsadministration forblev ejer af bankforretningerne. En administrator kan have beføjelse til at sælge banken men handler på vegne af banken. ČNB handlede derfor for at lette salget af en privat bank til en anden privat bank.

(82) Kommissionen mener ikke, at købers overtagelse af indskudsgarantien kan være et tilstrækkeligt grundlag for en rationel markedsaktørs indgåelse af garantier og godtgørelser samt salgsretten. Den Tjekkiske Republik angav selv udtrykkeligt i den vurdering, der ledsagede anmeldelsen, at »ČNB aldrig forventede at skulle betale under garantien«. Foranstaltningen havde kun det »psykologiske« formål at berolige offentligheden. Den Tjekkiske Republik anførte faktisk, at indskudsgarantien fra ČNB den 17. september 1996 aldrig blev gjort gældende, og at det på det tidspunkt, hvor AGB1 blev solgt til GECB, måtte have synes meget usandsynligt, at der ville blive fremsat krav i henhold til indskudsgarantien.

(83) Med hensyn til salgsretten fremfører Den Tjekkiske Republik og GECB, at den under alle omstændigheder ikke ville udgøre en egentlig fordel, men kun kunne blive en fordel, når den blev udøvet. Kommissionen mener dog, at salgsretten allerede fra tildelingstidspunktet indebærer en rettighed med en værdi for GECB. Fordelen ved en salgsret opstår i lighed med en garanti ikke først, når salgsretten udøves (garantien påberåbes), men allerede ved foranstaltningens tildeling ⁽¹⁾.

(84) Parterne i godtgørelsesaftalen var ČNB, GECB og GECIH. Parterne i salgsretsdokumentet var ČNB og GECIH. GECB, GECIH samt AGB som sælger af AGB1 og de bankforretninger under AGB1, der forud for den 22. juni 1998 var ejet af AGB, og derefter af GECB, er derfor de mulige støttemodtagere under foranstaltningerne.

⁽¹⁾ Vedrørende garantier henvises til punkt 2.1.2 i meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier (EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14).

Fordel for AGB

- (85) Selv om AGB som sælger af AGB1 ikke var part i de to aftaler, drog AGB fordel af dem, da de gjorde det muligt for AGB at sælge sine bankforretninger — overhovedet eller i det mindste til en pris, der var højere, end hvad der ellers ville kunne være opnået uden garantierne og salgsretten fra ČNB. AGB betalte ikke noget vederlag, og ČNB var ikke på nogen måde over for parterne forpligtet til at indgå godtgørelsesaftalen og salgsretsdocumentet. I lyset af bankkrisen i Den Tjekkiske Republik var ČNB's formål med foranstaltningerne snarere at omstrukturere AGB's bankforretninger for at undgå negative følger for hele den tjekkiske økonomi.

- (86) Det forhold, at visse garantier og godtgørelser kan være standard i salgs- og købsaftaler, ændrer ikke ved foranstaltningernes fordelagtige karakter. Garantidokumentet mellem sælgeren AGB og køberen GECB/GECIH er måske af sædvanlig karakter. Godtgørelsesoverenskomsten, som er en vidtfavnende statslig modgaranti, og salgsretten med henblik på at lette salget af en privat virksomhed udgør imidlertid ikke sædvanlig praksis og indebærer finansielle fordele for sælgeren og den solgte virksomhed.

- (87) Med hensyn til salgsretten fremfører Den Tjekkiske Republik og GECB, at dens særlige karakter ikke muliggør en vurdering af statsstøtteelementet nu, da prisen, som GECB kan sælges til ČNB for, først fastsættes i fremtiden. Dette er imidlertid kun et spørgsmål om kvantificering og ændrer intet ved det forhold, at salgsretten udgjorde en øjeblikkelig finansiell fordel for AGB. Det er ikke nødvendigt nøjagtigt at kvantificere denne fordel, som egentlig er forskellen mellem købsprisen betalt af GECB og den pris, AGB ville have opnået for salget af AGB1's bankforretninger uden salgsretten tildelt af ČNB.

Fordel for bankforretningerne under AGB1 og for GECB og GECIH

- (88) Vedrørende AGB's bankforretninger, AGB1, som solgtes gennem aktiverne til GECB, mener Kommissionen, at

garantiordningerne og salgsretten udgør fordele, da de gjorde det muligt for AGB1's forretninger at blive videreført. Det forhold, at AGB1's bankforretninger blev solgt i et åbent og betingelsesløst udbud til GECB, fjerner ikke fordelene, da købsprisen for AGB1 var negativ, idet værdien af støtteforanstaltningerne tildelt AGB's bankforretninger oversteg det beløb, der indkom ved salget.

- (89) Købsprisen på 304 mio. CZK kompenserede ikke ČNB for foranstaltningen tildelt under omstrukturingsforløbet, da ČNB ikke er AGB1's ejer, og købsprisen ikke blev betalt til ČNB, men til sælger (AGB).

- (90) Modgarantien, hvorved GECIH påtog sig ČNB's forpligtelser under indskudsgarantien, opvejede ikke de foranstaltninger, som ČNB tidligere havde tildelt AGB. I garantiaftalen påtog GECB sig ČNB's ansvar i henhold til indskudsgarantien. Indskudsgarantien er en garanti, der blev stillet af ČNB, da AGB blev sat under administration den 17. september 1996, over for AGB's kreditorer og indskydere med henblik på at forhindre et run på banken. Foranstaltningen blev anmeldt af de tjekkiske myndigheder inden for rammerne af overgangsordningen og blev erklæret ikke gældende efter tiltrædelsen i Kommissionens beslutning af 14. juli 2004. Kommissionen mener, at det forhold at påtage sig ČNB's ansvar under indskudsgarantien ikke kompenserer ČNB for at tildele foranstaltningerne garantier og godtgørelser samt salgsretten, idet forpligtelserne under indskudsgarantien vender tilbage til ČNB, hvis GECIH udøver salgsretten. Kommissionen mener derfor, at GECIH's forpligtelser ikke kan anses for fuld overtagelse af ČNB's forpligtelser i henhold til indskudsgarantien. På tidspunktet for salget af AGB1 i juni 1998 var ČNB's potentielle finansielle eksponering hidrørende fra indskudsgarantien (tildelt den 17. september 1996) endvidere beskeden, da sandsynligheden for et run på banken var minimal, fordi det allerede var næsten to år siden, at AGB var sat under administration. Den Tjekkiske Republik anførte selv i anmeldelsen, at ČNB aldrig forventede at skulle foretage betalinger i henhold til indskudsgarantien. Faktisk var der indtil datoen for GECB's overtagelse af AGB1 ikke foretaget betalinger i henhold til indskudsgarantien. Da der kun var tale om en teoretisk eksponering for ČNB, kan GECB ikke med rimelighed argumentere, at de kompenserede ČNB ved at overtage forpligtelserne i henhold til indskudsgarantien til gengæld for foranstaltningerne garantier og godtgørelser samt salgsretten.

(91) De maksimale beløb for de garantier og godtgørelser, som Kommissionen indledte proceduren over for, beløb sig alene til 126 000 mio. CZK, hvilket langt overstiger enhver teoretisk finansiel eksponering i henhold til indskudgarantien og også købsprisen på 304 mio. CZK. Domstolen præciserede i sagen *Tyskland mod Kommissionen* ⁽¹⁾, at en åben og gennemsigtig procedure uden nogen form for betingelser ikke opfylder kriteriet vedrørende en privat investor, og dermed indebærer elementer af statsstøtte, når en virksomhed sælges til en negativ købspris, og det ville have været billigere at afvikle virksomheden. Kommissionen mener derfor, at i den nærværende sag fjernede ejernes salg af AGB1's bankforretninger på egne vegne ikke de økonomiske fordele, idet de pågældende fordele overgik til GECB ved salget af virksomheden. GECB og GECIH drog fordel af godtgørelsesaftalen og salgsretten, da de opnåede rettigheder i henhold til de aftaler. Disse rettigheder opnåede de med henblik på omstruktureringen af AGB1.

Resultat

(92) Garantier og godtgørelser samt salgsretten indebærer således økonomiske fordele for sælger (AGB) og GECB og sidstnævntes moderselskab, GECIH, for driften af AGB1's bankforretninger.

Selektivitet

(93) GECB fremfører, at garantier og godtgørelser samt salgsretten ikke var selektive som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, da de var tilgængelige for alle tilbudsgivere for AGB1. Dette argument kan ikke accepteres. De pågældende foranstaltninger var specifikt begrænset til køberen af AGB1 og er derfor selektive af karakter. Godtgørelsesoverenskomsten og salgsretten var ydermere individuelt forhandlet, efter at GECB var blevet enetilbudsgiver for AGB1, idet udbudsmaterialet ikke nævnte nogen mulighed for statsgarantier, og slet ikke at samme garantier ville være tilgængelige for alle tilbudsgivere. Foranstaltningerne er derfor selektive.

Fordrejende virkninger for konkurrencevilkårene og samhandelen mellem medlemsstaterne

(94) Inden AGB blev sat under administration, var det en af de største banker i Den Tjekkiske Republik. I betragtning af, at AGB er under afvikling, er der ikke længere nogen fordrejning af konkurrencen fra sælgers side (AGB). Der er imidlertid fordrejning af konkurrencen fra de af AGB1's bankforretninger, der blev solgt til GECB.

AGB1/GECB er aktive overalt i Den Tjekkiske Republik og tilhører GE-koncernen, som er en global markedsaktør. De tjekkiske myndigheder anfører selv, at banker fra EU nøje fulgte det tjekkiske marked på det pågældende tidspunkt med henblik på investeringer. Hvis AGB1's bankforretninger var blevet afviklet, ville andre europæiske og ikke-europæiske banker kunne have opnået de forretninger, som GECB fastholdt. I lyset af alt dette mener Kommissionen, at garantiordningerne og salgsretten kan fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne ⁽²⁾.

(95) Det kan konkluderes, at samtlige elementer i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt, hvorfor de dele af garantier og godtgørelser samt salgsretten, som er gældende efter tiltrædelsen, udgør statsstøtte som omhandlet i traktaten til GECB med det formål at overtage AGB1's bankforretninger.

6. STØTTENS FORENELIGHED

6.1. EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 87, stk. 3, litra b)

(96) EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, fastsætter, under hvilke betingelser støtte er forenelig eller kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

(97) I modsætning til GECB argumenter, er det ikke muligt i nærværende sag at fastholde, at der forelå usædvanlige begivenheder eller noget »meget lig en naturkatastrofe« som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Offentlighedens mulige tab af tillid til banksystemet kan ikke betragtes som en »naturkatastrofe« som omhandlet i traktatens bestemmelse. Begrebet usædvanlige begivenheder dækker endvidere ikke over økonomiske tab som følge af de økonomiske aktørers kommercielle beslutninger. De begivenheder, der førte til støttens tildeling, kan ikke siges at udgøre uforudsigelige og usædvanlige begivenheder.

(98) Støtten kan heller ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3, litra b). Støtten var ikke led i en sektorspecifik ordning, der fandt horisontal og ensartet anvendelse på alle tjekkiske banker ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dom af 28.1.2003 i sag C-334/99, *Tyskland mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 1139, præmis 142.

⁽²⁾ Om statsstøttes påvirkning af samhandelen i banksektoren henvises også til Domstolens dom af 15.12.2005 i sag C-148/04, *Unicredito Italiano SpA*, Sml. 2005 I, s. 11137, præmis 53-64.

⁽³⁾ Jf. ræsonnementet i Kommissionens beslutning af 20.5.1998 om støtte ydet af Frankrig til Crédit Lyonnais-koncernen (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 28).

6.2. EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og rammebestemmelserne for redning og omstrukturering

- (99) Da støtten fornemste formål var at genoprette den langsigtede rentabilitet for en kriseramt virksomhed, er det kun undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der kan berettige godkendelse af statsstøtte, som ydes til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (100) For foranstaltninger vedtaget inden den 9. oktober 1999 opstiller 1994-rammebestemmelserne betingelserne for, om støtte kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet ⁽¹⁾. Aftalerne vedrørende garantier og godtgørelser samt salgsretten blev undertegnet den 21. og 22. juni 1998 ⁽²⁾. Selv om disse foranstaltninger som konkluderet ovenfor fortsat gælder efter tiltrædelsen, og Den Tjekkiske Republik dermed endnu kan tildele støtte, hvis karakter og beløb mestendels ikke er afgrænset, vil dette ske i henhold til foranstaltninger vedtaget på et tidspunkt, hvor 1994-rammebestemmelserne stadig var gældende, hvorfor det er hensigtsmæssig at vurdere dem i lyset af 1994-rammebestemmelserne ⁽³⁾.
- (101) Kommissionen beskrev i sin beslutning af 14. juli 2004 sin alvorlige tvivl med hensyn til, om betingelserne i 1994-rammebestemmelserne var opfyldt. Kommissionens alvorlige tvivl navnlig med hensyn til opfyldelse af de formelle kriterier i rammebestemmelserne er ikke fjernet.
- (102) Kommissionen har kun beføjelse til at vurdere de støtteforanstaltninger, som anses for gældende efter tiltrædelsen. Med henblik på at vurdere foreneligheden af omstrukturingsstøtte er det imidlertid nødvendigt at se på samtlige omstrukturingsforanstaltninger som helhed. I nærværende sag var der tale om en række indgreb besluttet af de tjekkiske myndigheder. Alle disse omstrukturingsforanstaltninger bør tages i betragtning ved vurdering af foreneligheden af foranstaltninger, der fortsat gælder efter tiltrædelsen, i forhold til de kriterier, der er fastlagt i 1994-rammebestemmelserne, såsom genoprettelse af rentabilitet, støttens proportionalitet og forhindring af urimelig konkurrencefordrejning.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med punkt 101, litra b), i 1999-rammebestemmelserne.

⁽²⁾ Også alle øvrige interventioner, der er anmeldt til Kommissionen, blev vedtaget inden den 9.10.1999. Ændring nr. 1 til godtgørelsesoverenskomsten ændrede kun (og begrænsede) de foranstaltninger, der tidligere var tildelt.

⁽³⁾ Under alle omstændigheder skal det bemærkes, at 1999-rammebestemmelserne tager udgangspunkt i samme principper som 1994-rammebestemmelserne.

Virksomhedens støtteberettigelse

- (103) 1994-rammebestemmelserne anser en virksomhed for at være kriseram, hvis den ikke kan klare sig ved hjælp af egne midler eller ved at rejse den fornødne kapital hos aktionærer eller gennem låntagning.
- (104) AGB havde i september 1996 et tab på 8 487 mio. CZK og en egenkapitalbalance på -5 476 mio. CZK. På grundlag af disse oplysninger var AGB (herunder de bankforretninger, der senere blev AGB1) ikke i stand til at klare sig uden statslig indgriben og var derfor en kriseram virksomhed som omhandlet i punkt 2.1 i 1994-rammebestemmelserne. GECB og GECIH var imidlertid ikke i økonomiske vanskeligheder, hvorfor kriterierne i 1994-rammebestemmelserne i denne sammenhæng ikke var opfyldt.

Redningsstøtte

- (105) 1994-rammebestemmelserne beskriver redningsstøtte som foranstaltninger, der holder midlertidigt liv i en virksomhed, der står over for en betydelig forværring af sin finansielle situation. Sådanne foranstaltninger bør almindeligvis ikke fortsætte ud over et tidsrum på seks måneder. Da garantier og godtgørelser samt salgsretten ikke er midlertidige og overstiger et tidsrum på seks måneder, kan støtten ikke betragtes som redningsstøtte som omhandlet i punkt 2.1 i 1994-rammebestemmelserne.

Omstrukturingsstøtte

Genoprettelse af rentabiliteten (punkt 3.2.2, nr. i), i 1994-rammebestemmelserne)

- (106) I henhold til 1994-rammebestemmelserne skal omstrukturingsstøtte være betinget af et bæredygtigt omstrukturings/saneringsprogram, som skal forelægges Kommissionen.
- (107) Den Tjekkiske Republik og GECB fremfører, at Kommissionen ikke kan udbede sig en fuldstændig og omfattende omstrukturingsplan, da det på tidspunktet for foranstaltningernes vedtagelse ikke kunne forudsiges, at EU's statsstøtteregler ville finde anvendelse. Dette krav blev endvidere ikke så strengt anvendt i andre sager, navnlig i det tidligere Østtyskland.
- (108) Den omstrukturingsplan, der fremsendtes som en del af anmeldelsen, er fra december 2003. Da de tjekkiske myndigheder i 1996 begyndte at iværksætte indgreb over for AGB, var der ikke fastlagt generelle rammer for omstruktureringen af AGB. Kommissionen konkluderer derfor, at dette formelle krav i henhold til 1994-rammebestemmelserne ikke var opfyldt.

(109) Samtidig bør det understreges, at den støtte, som proceduren blev indledt over for, vedrører salget af AGB1 til GECB. Det bør i denne henseende erindres, at når en kriseramts virksomhed overføres til en privat investors kontrol, anser Kommissionen traditionelt dette som helt centralt i løsningen af fortidens vanskeligheder, da det muliggør virksomhedens (eller forretningsområdernes) positive økonomiske udvikling. Det kan faktisk formodes, at en virksomhed har større chancer for at blive rentabel på længere sigt, hvis den kommer under kontrol af en ny, privat ejer med tilstrækkelige midler til at yde et væsentligt bidrag til omstruktureringen. Selv om der derfor strictu sensu ikke forelå nogen omstruktureringsplan, da salget fandt sted i juni 1998 (for ikke at tale om 1996), er det klart, at GE's egne disponeringer og omstrukturierungsforanstaltningerne var af en sådan karakter, at AGB's langsigtede rentabilitet kunne sikres. Selv om GECB/GECIH, som endelig ejer af AGB1's bankforretninger, ikke selv var en kriseramts virksomhed, var GECB ikke ejer af AGB1, da denne løb ind i vanskeligheder, og var ikke ansvarlig for forværringen af AGB1's situation. GECB's køb af forretningsområderne muliggjorde snarere omstruktureringen, men dette ville ikke have været tilfældet, hvis GECB's/GECIH's egne omstrukturierungsbestrebelselser ikke havde været understøttet af de foranstaltninger, der indgår i godtgørelsesoverenskomsten og salgsretten.

Forhindring af urimelig konkurrencefordrejning (punkt 3.2.2, nr. ii), i 1994-rammebestemmelserne)

(110) I henhold til 1994-rammebestemmelserne er der desuden en betingelse om, at foranstaltninger skal træffes for i videst muligt omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger på konkurrenterne. Sådanne foranstaltninger består sædvanligvis i nedskæring eller nedlæggelse af kapacitet. Det er imidlertid også fastlagt i 1994-rammebestemmelserne, at hvis der på den anden side ikke er tale om strukturel overkapacitet på det relevante marked, hvor støttemodtageren udøver sin virksomhed, vil Kommissionen normalt ikke kræve en kapacitetsnedskæring til gengæld for støtten.

(111) Kommissionen mener, at der ikke var tale om strukturel overkapacitet på det tjekkiske bankmarked på tidspunktet for støttens tildeling. Kommissionen erkender også, at AGB ikke fik overskudslikviditet, der ville have muliggjort en udvidelse af kapaciteten, undtagen i det omfang, dette var afgørende for at genoprette rentabiliteten. Kommissionen bemærker, at Den Tjekkiske Republik ville have opfyldt betingelserne som støtteberettiget område på tidspunktet for støttens tildeling, hvilket berettiger en mere fleksibel anvendelse af kriteriet om at forhindre urimelig konkurrencefordrejning. Endelig bemærker Kommissionen, at ingen konkurrenter fremsendte bemærkninger til procedurens indledning. Kommissionen konkluderer således, at der i nærværende sag ikke var behov for

betingelser og forpligtelser for at afbøde eventuelle konkurrencefordrejende virkninger af støtten.

Støtte i forhold til omstrukturierungsomkostninger og -fordele (punkt 3.2.2, nr. iii), i 1994-rammebestemmelserne)

(112) Beløbet og støtteintensiteten skal begrænses til det strengt nødvendige for virksomhedens omstrukturering. Støttemodtagerne forventes derfor at yde et betydeligt bidrag til omstrukturierungsprogrammet af egne midler eller gennem finansiering udefra på markedsvilkår.

(113) Den Tjekkiske Republik fremførte, at GECB havde foretaget flere investeringer og taget skridt til omstrukturering af driften. Navnlig betalte GECB 206 mio. CZK til især fratrædelsesydelse. Hertil kommer, at GECB direkte investerede et samlet beløb på 2 040 mio. CZK mellem 1998 og 2002. Disse investeringer vedrørte en forbedring af GECB's it- og banksystemer og dertil knyttet hardware, samt udviklingen af et net af pengeautomater og filialer. GECB investerede tillige i en optimering af filialnettet, medarbejderuddannelse, ledelsesbistand og overførsel af knowhow.

(114) På grundlag af GECB's oplysninger anerkender Kommissionen, at disse omkostninger er forbundet med AGB1's omstrukturering.

(115) Det er overordentligt vanskeligt at kvantificere bruttosubventionsækvivalenten for de foranstaltninger, der indgår i garantidokumentet, godtgørelsesoverenskomsten og salgsretten (navnlig når de udløsende begivenheder tages i betragtning). Sandsynligheden for, at der vil blive frembragt krav, synes meget beskeden om ikke ikke-eksisterende i nogle tilfælde (f.eks. på miljøområdet) og højere i andre (se f.eks. tabel 1, punkt 9).

(116) Det bør imidlertid erindres, at AGB1 blev solgt gennem et åbent, betingelsesløst og gennemsigtigt udbud, hvilket i nærværende sag ikke udelukker forekomsten af støtte, men sædvanligvis sikrer, at den tildelte støtte var begrænset til det strengt nødvendige for at muliggøre salget og dermed forretningsområdernes videreførelse. Under alle omstændigheder var GECIH den eneste, der indgav tilbud for købet af AGB1. Et salg til GECB/GECIH med de pågældende foranstaltninger syntes derfor at være den mest fornuftige måde at gennemføre omstruktureringen af AGB1 på.

- (117) Kommissionen anerkender også, at det høje kapitalgrundlag, som GECB opnåede, ikke skyldes garantier og godtgørelser eller salgsretten, da disse foranstaltninger ikke har nogen indvirkning på bankens egenkapital.

Konklusion i forhold til 1994-rammebestemmelserne

- (118) Kommissionen konkluderer på dette stadium, at selv om kriterierne i 1994-rammebestemmelserne ikke er opfyldt, har ånden i 1994-rammebestemmelserne i al væsentlighed været overholdt i nærværende sag: Salget til en ny privat ejer havde klart til formål at genoprette bankens langsigtede rentabilitet, der var ikke behov for specifikke betingelser og forpligtelser, støtten tildelt på tidspunktet for salget var det strengt nødvendige for at gennemføre omstruktureringen i betragtning af, at det fandt sted med åben, gennemsigtig og betingelsesløs udbudsprocedure.

- (119) Der er imidlertid enkelte formelle kriterier i 1994-rammebestemmelserne, som går igen i 1999-rammebestemmelserne, der ikke er opfyldt. Det er derfor hensigtsmæssigt at vurdere støtten i forhold til andre bestemmelser i fællesskabsretten for at nå til en konklusion om foreneligheden.

7. EF-TRAKTATENS ARTIKEL 87, STK. 3, LITRA C), OG EUROPAAFTALENS ARTIKEL 46, STK. 2

- (120) Europaaftalen var gældende på tidspunktet for støttens tildeling, og denne aftales artikel 46, stk. 2, fastlægger følgende:

»Hvad angår de i bilag XVIa beskrevne finansielle tjenesteydelser berører denne aftale ikke parternes ret til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på den pågældende parts pengepolitik eller af forsigtighedsgrunde for at sikre beskyttelse af investorer, sparere, forsikringstagere eller personer, som har betroet deres midler til tredjemand, eller for at sikre det eller for at sikre det finansielle systems integritet og stabilitet. Disse foranstaltninger må ikke medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet af den anden parts virksomheder og statsborgere i forhold til egne virksomheder og statsborgere.«

- (121) Denne bestemmelse giver ikke i sig selv et retsgrundlag for at anse de foranstaltninger i form af statsstøtte, som

Den Tjekkiske Republik har truffet, som forenelige med fællesmarkedet. Den giver ikke desto mindre en ramme som sammen med de øvrige retlige og faktuelle elementer i sagen er relevant for vurderingen af støttens forenelighed med fællesmarkedet.

- (122) Det bør i den forbindelse understreges, at nærværende sag ikke kan vurderes isoleret. Da støtten blev tildelt, var den tjekkiske banksektor i store vanskeligheder, og de fleste banker var tæt på konkurs. Nærværende sag er faktisk en ud af seksten sager, alle anmeldt i henhold til overgangsordningen⁽¹⁾, hvor den tjekkiske stat måtte gribe ind for at undgå fuldstændig konkurs for hele banksektoren i Den Tjekkiske Republik. De dækker samtlige større tjekkiske banker.

- (123) På denne baggrund var sigtet med de pågældende foranstaltninger helt tydeligt at sikre det finansielle systems integritet og stabilitet i Den Tjekkiske Republik. De var også nødvendige for stabiliteten i Den Tjekkiske Republiks finansielle system, da bankerne uden foranstaltningerne ville være forsvundet. Foranstaltningerne blev truffet af ČNB i sin egenskab af tilsynsmyndighed for finanssektoren. De dækker de fleste af de finansielle tjenesteydelser, der er nævnt i bilag XVIa til Europaaftalen. Foranstaltningerne førte ikke til forskelsbehandling på grund af nationalitet.

⁽¹⁾ CZ 15/2003 — Komerční banka a.s., beslutningsdato: 16.12.2003 (EUT C 72 af 23.3.2004, s. 9. Berigtiget i EUT C 104 af 30.4.2004, s. 70).

CZ 14/2003 — Česká spořitelna a.s., beslutningsdato: 28.1.2004 (EUT C 195 af 31.7.2004, s. 2).

CZ 47/2003 — eBanka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 115 af 30.4.2004, s. 39).

CZ 48/2003 — J&T BANKA a.s. (indtil 24.6.1998 Podnikatelská banka a.s.), beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 115 af 30.4.2004, s. 39).

CZ 50/2003 — Ekoagrobanka a.s. og Union banka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 115 af 30.4.2004, s. 40).

CZ 51/2003 — Pragobanka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 137 af 4.6.2005, s. 4).

CZ 52/2003 — Universal banka, beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 115, 30.4.2004, s. 40).

CZ 53/2003 — Banka Haná a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 242 af 7.10.2006, s. 17).

CZ 54/2003 — Foresbank a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 242 af 7.10.2006, s. 17).

CZ 55/2003 — Moravia banka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 86 af 8.4.2005, s. 10).

CZ 56/2003 — COOP Banka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 137 af 4.6.2005, s. 4).

CZ 57/2003 — Bankovní dům Skala a.s./Union Banka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 100 af 24.4.2004, s. 23).

CZ 58/2003 — Evrobanka a.s., beslutningsdato: 3.3.2004 (EUT C 115 af 30.4.2004, s. 40).

CZ 80/2004 — První městská banka a.s., beslutningsdato: 19.5.2004 (EUT C 137 af 4.6.2005, s. 4).

CZ 46/2003 — Investiční a poštovní banka a.s./Československá obchodní banka a.s. (IPB/ČSOB), beslutningsdato: 14.7.2004 (EUT C 137 af 4.6.2005, s. 4).

8. KONKLUSION

(124) Det følger af ovenstående, at den støtte, der blev tildelt i forbindelse med salget af AGB1, er led i de vidtfavnende foranstaltninger, som Den Tjekkiske Republik systematisk traf for at undgå sammenbrud i banksektoren. Selv om de ikke opfyldte samtlige betingelser i 1994-rammebestemmelserne, handlede de tjekkiske myndigheder således i overensstemmelse med ånden og de underliggende principper i rammebestemmelserne. I betragtning af de usædvanlige omstændigheder, som Den Tjekkiske Republik stod over for på det pågældende tidspunkt, og med henvisning til Europaaftalens artikel 46, stk. 2, konkluderede Kommissionen, at støtten således kan betragtes som forenelig med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner.

(125) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at godtgørelsen for de krav, der er opstillet i tabel 1 til 4 i betragtning 26, samt salgsretten, udgør statsstøtte, der er gældende efter tiltrædelsen, og som er forenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Statsstøtte ydet til GE Capital Bank a.s. og GE Capital International Holdings Corporation, USA, fra og med den 1. maj 2004

i form af godtgørelse for krav opstillet i tabel 1, 2, 3 og 4, formaliseret i godtgørelsesoverenskomsten indgået mellem Česká národní banka og GE Capital International Holdings Corporation, USA, den 22. juni 1998, som ændret ved ændring nr. 1 til godtgørelsesoverenskomsten af 25. april 2004, og i form af den salgsret, der er formaliseret i salgsretsdokumentet undertegnet af Česká národní banka og GE Capital International Holdings Corporation, USA, den 22. juni 1998, er forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Tjekkiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen